

ledes at man i sit køb kan vælge det mest energirigtige.

Som det fremgår af bemærkningerne, er dette et første trin i en meget stor indsats. Det næste trin bliver at finde frem til endnu bedre incitamenter til energibesparelser, for det er meget væsentligt at sammenholde energieffektivisering og energibesparelser med bestræbelserne på at nå de nationale og internationale forpligtelser på miljøområdet.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten finder ikke, at det forslag, vi har til behandling her, er tilfredsstillende. Vi er ikke tilfredse med det af overordnede miljøpolitiske grunde, af energipolitiske grunde og af produktionspolitiske grunde.

Der er især to mangler, der falder i øjnene:

For det første er store erhvervsgrupper ikke inddraget i forslaget, i hvert tilfælde ikke på en forpligtende måde. Industrierhvervene slipper fri, serviceerhvervene slipper fri, og der opstilles ikke nye, forpligtende krav til de store fabrikkers energifrådsende maskiner. Vigtige muligheder går tabt, ting, som man burde have opstillet skrappe normer for.

Det er ikke blot ærgerligt, det betyder, at det særlige kvalitative præg, vi kunne sætte på produktionsapparatet og dermed skabe en bevidst efterspørgsel efter energiminimerende maskiner, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, let går tabt. Det er simpelt hen smadderærgeligt, når vi ved, at danske fabrikker – det gælder Bang & Olufsen, det gælder ALTO Danmark, det gælder Danfoss, Grundfos m.fl. – på en række punkter har vist, at de netop reagerer på et politisk pres på dette område og er indstillede på at tage bolden op. Det er bare ærgerligt.

Heller ikke trafikområdet inddrages, måske lige bortset fra tilsynmærkning af biler, og boligområdet går tilsyneladende også fri, i hvert fald på en forpligtende måde.

For det andet er lovforslaget en rammelov.

Over for de betragtninger kan man så sige: Jamen der er måske nogle oversete muligheder, der er måske muligheder for, at denne lov kan blive fulgt op på en mere forpligtende måde. Det må jo så komme an på fremtiden, men der er ikke tvivl om, at hvis der skulle vise sig politiske initiativer i retning af at opstille konkrete mål og konkrete virkemidler – vi ved jo godt, at man kan altid opstille nogle mål, men det afgø-

rende er konkrete virkemidler, f.eks. forpligtende nye normer for industriens maskinpark – vil Enhedslisten gerne deltage i et sådant arbejde, og vi vil gerne være med til at gøre loven langt bedre.

Når det så er sagt, skal jeg sige, at på positivsiden tæller forslaget oplæg til lokale energipareudvalg, hvor forskellige aktører, herunder miljøbevægelser, kan mødes. Oplægget til mærkning af energiforbrugende produkter støtter vi ligeledes, ligesom vi støtter forslaget om at gøre en særlig indsats i offentlige institutioner. Der står i øvrigt, at ministeren *kan* gøre det ene og det andet, men jeg går ud fra, at han *skal* gøre det.

Muligvis ligger der også nogle muligheder i forslaget § 18, hvor der åbnes mulighed for at fordele omkostninger mellem faste og variable tariffer. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det skal forstås således, at han er indstillet på at lave en struktur med en progressiv skala, altså således at man har et vist forbrug, hvor der er en ensartet tarif, og at der derefter knaldes løs med skrapere og skrapere afgifter, jo større forbrug man har, altså det modsatte af en regressiv afgift. Hvis det er korrekt forstået, at det er det, der er i anmarch, er det absolut et positivt element i lovforslaget.

Som sagt: Jeg er dybt forundret over alt det, der ikke står i lovforslaget, men jeg vil gerne belæres om, at der er andet og mere i vente. Og der må ikke herske tvivl om, at hvis man virkelig vil gå til biddet over for Dansk Industri og medvirke til, at den inddrages i dette projekt, vil vi gerne være med til at støtte det og eventuelt lave en ny lovgivning på området. Det tror jeg nemlig der er behov for.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på partiets vegne sige, at det ikke er for meget sagt, at det første udkast til lov om fremme af besparelser i energiforbruget fik en hård medfart, da det blev sendt i høring, og det var efter Kristeligt Folkepartis opfattelse med rette.

Lovforslaget, vi behandler i dag, er resultatet af efterfølgende forhandlinger mellem energireformpartierne, og jeg vil sige det sådan, at det er blevet bedre, især med hensyn til målfastsættelsen. Men loven skal for alvor stå sin prøve, når ministeren til september fremlægger sin energispareredegørelse.